

HERMED ANSØGES KØBENHAVNS KOMMUNES SCENEKUNSTUDVALG OM STØTTE PÅ 25.000 DKK TIL SCENEKUNSPROJEKTET UTOPIAS - LOST AND FOUND

ABER DABEI inviterer publikum med på en rejse gennem europæiske utopier - dem vi voksede op med, dem vi forlod og dem, der kom/mer i stedet for, og stiller spørgsmålene:

Kan vi leve uden den fremtidstro og forandringskraft som utopiske projekter tilbyder?

Hvad sker der, når den utopiske drøm møder virkeligheden?

Hvilke typer af utopier og fælleskaber er mulige og ønskelige der, hvor vi befinder os i dag?

UTOPIAS – LOST AND FOUND får en form, hvor den personlige fortælling blandes med den politiske og samfundsmæssige fortælling. I ABER DABEIs 3. forestilling integreres dramadokumentarisk materiale og audiovisuelitet (i form af hovedtelefoner, video og livefilm) med animation, fysisk teater og musik. Endvidere bliver publikumsinteraktion en integreret del af forestillingen.

8 scenekunstnere fra 5 lande skaber forestillingen: instruktør Petra Berg Holbek (SV/DK), dramatiker/dramaturg Lisbeth Sonne (DK), skuespiller Matias Hedegård Andersen (DK), scenograf/musiker Igor Vasiljev (RS), dramaturg/musiker Matko Botić (HR), dukkemager/performer/deviser Rebekah Caputo (DK/UK), skuespiller Petra Kovacic (HR) og dukkemager/musiker/sanger Kathleen Yore (UK) .

Projektholdets sammensætning repræsenterer derudover forskellige nationale og kulturelle erfaringer: Rebekah og Kathleen er fra England, hjemsted for en af de første utopiske fortællinger, Tomas More's *Utopia* (1516) og de påvirkes personligt af Brexit - opbruddet fra utopien om det europæiske fælleskab. Petra, Julie og Matias er vokset op i den skandinaviske velfærdsstat og dennes syn på verden og forhåbninger til mennesker. Igor og Matko har i dag to forskellige statsborgerskab, et serbisk og et kroatisk, men voksede op i den Socialistiske Føderale Republik Jugoslaviens utopi.

Fælles for de deltagende kunstnere er, at det samfund som vi i dag lever i, er væsentligt anderledes end det samfund, vi er vokset op i. Forestillingens afsæt bliver derfor *barndommen* og de minder vi bærer med os fra den. I projektet suppleres personlige minder og fortællinger med dokumentariske klip (film/audio) og tekster (politik/kultur). I feltet mellem barnets oplevede virkelighed og voksenverden fra dengang, skabes et dobbelt-perspektiv – mellem det, at leve i utopien, og det, at skabe den.

Yderligere fragmenter undersøger utopiernes baggrund og idéen om det gode liv. Ligesom tabet af en utopi – hvilke konsekvenser har det for et menneskes identitet, at den utopi, man tog for givet, ophører at eksistere og man pludselig står uden land?

Vi viser både kontinuitet og forskelle i menneskets utopiske stræben, men vi ønsker også at undersøge fremtidsscenerier via utopier. Forestillingen stiller skarpt på alt fra spinkle håb til muligheder og handlinger, der er vokset frem som en reaktion på den nuværende tilstand (græske fælleskabsbevægelser i kølvandet af landets finansielle kollaps, communities i forhold til klima og økologi samt nye måder at forholde sig til samfund og arbejde).

Vores ramme bliver *roadmovien*, som vi kender den fra fx Wim Wenders *Until the End of the World*. Genrens nemme skift mellem geografiske steder, sociale grupperinger og menneskelige møder, passer godt til en forestilling som **UTOPIAS – LOST AND FOUND**.

Den sceniske form blander personlige fortællinger og dokumentarmateriale med fysisk visualitet og animation. Det fysisk/visuelle og animationen giver os i forestillingen mulighed for at arbejde med barndommens minder og utopiens drømmebilleder i et sprog som ofte kan udtrykke en dybere sandhed end ord og ramme nogle andre måder at forstå virkeligheden på.

Dokumentar materiale suppleres med livekamera. Vi er inspireret af det israelske animationsteater Puppet Cinemas forestilling *Salt of the Earth*, hvor det, publikum ser ske foran øjnene på dem, opleves fuldstændig anderledes, når det blæses op på et stort lærred. Beskæringen og det, der udelades i billedet skaber en visuel og betydningsmæssig forandring - hvad er virkeligt? og hvad er illusion? Væsentlige greb når vi ønsker at kigge på utopiens teori og virkelighed.

Publikum placeres midt i scenerummet sammen med de medvirkende. Udtrykket er improviseret og uformelt, inspireret af forskellige tidsperioder. Vi arbejder med en visualitet og en verden, der i tråd med forestillingens tematik, bygges op for så at rives ned igen eller ombygges. Vi skaber et levende, fælles rum, hvor publikum inviteres til at deltage i forløbet og hvor teatrets virkemidler tydelig synliggøres. Forestillingen bliver ca. halvanden time lang, men får en AP (after performance) på ca. en halv til hel time, afhængig af publikum. Her skabes et socialt rum, hvor publikum kan blive i scenografien, tage en kaffe, lytte til musik og tale om det som forestillingen har sat i gang – et slags improviseret utopia fælleskab

Livemusik bliver en gennemgående del af forestillingen, og fungerer på tre niveauer: dels gengivelse alternativt gendigtning af musik og sange fra barndommens utopier, dels som del af konkrete scener og sidst men ikke mindst som improvisatorisk loungemusik i forestillingens AP.

I **UTOPIAS – LOST AND FOUND** fortsætter ABER DABEI's undersøgelse af hovedtelefoner som scenekunstnerisk værktøj. I de tidligere forestillinger (*PÅ VEJ* og *AFGANG 04.00*) har fokus været på intimitet, og en publikumsoverenskomst om at få adgang til stemmer og fortællinger, som almindeligvis ikke er ment for deres ører. Den gang bliver præmissen - via brug af livekamera - bevidst at udstille det fortalte som en tolkning/et udsnit af virkeligheden. Diskrepansen mellem det, man ser og det man hører, udfordrer publikums forståelse af det oplevede. Gennem hovedtelefonerne formidles også lydspor til det dokumentariske materiale. Hovedtelefonerne bruges kun i dele af forestillingen.

Forestillingen bliver co-produceret med BORA BORA i Aarhus og FÅR 302 i København (spillested Literaturhaus). Premiere i Aarhus i sept 2019, spiller derefter samme måned i København.

ABER DABEI

Dannet af sceneinstruktør Petra Berg Holbek i 2015, og ledes siden 2017 i fælleskab af Berg Holbek og scenograf Igor Vasiljev (RS/CR). Har produceret PÅ VEJ (2015) og AFGANG 04.00 (2017). Begge projekter var baseret på dokumentarmateriale (afrodanske teenagepiger på Nørrebro, deportation af danske jøder fra Helsingør banegård i 1943), foregik sitespecific, til dels publikumsinvolverende og med brug af binaural teknik. PÅ VEJ modtog Årets Særpris af CPHCulture. Forestillingerne har modtaget støtte fra Statens Kunsfond, Bikubenfonden, Knud Højgaards Fond, Jorcks Fond, Wilhelm Hansen fonden, Københavns Kommune og Nørrebro Lokaludvalg.

Fremadrettet er fokus på projekter hvor den fysisk sansende krop, den personlige fortælling og den politiske og samfundsmæssige overbygning mødes. Publikums involvering er et afgørende og medskabende element. Vi arbejder i et interdisciplinært felt med samarbejdspartners fra forskellig kulturelle og nationale baggrunde. De kreative samarbejder funderes i research, devising, medskabende proces og kontinuitet (gennem spørgsmål, refleksion og udvikling). Krop, visualitet, lyd og tekst indgår på lige vilkår og der undersøges og arbejdes i interaktion med steder, der ikke almindeligvis bruges til scenekunstneriske projekter. Vi ønsker at arbejde med recirkulation af det kunstneriske materiale – sådan at dele af et værk kan få nyt liv fx online, på et bibliotek eller som del af et andet værk. Vi vil på sigt turnere udenfor Danmark.